

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/41
MÖHUK/24

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2025/8681
Karar No. 2025/10093
Tarihi: 17.12.2025

- FAZLA ÇALIŞMA
- FAZLA ÇALIŞMA SAATLERİNİN İŞ MÜFETTİŞİNCE BELİRLENMİŞ OLMASI
- İŞ MÜFETTİŞLERİNCE HAZIRLANAN RAPORUN GENEL OLARAK İŞYERİNDEKİ ÇALIŞMA DÜZENİNE VE SAATLERİNE İLİŞKİN OLDUĞU
- MÜFETTİŞ RAPORUNDA DOĞRUDAN DAVACININ ÇALIŞMA YAPTIĞI SAATLERE VE GÜNLERE İLİŞKİN TESPİT YAPILMAMIŞ OLDUĞU
- HESAPLANAN FAZLA ÇALIŞMADAN %10 İNDİRİM YAPILMASI GEREKTİĞİ

ÖZETİ 2. Fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil ücretinin tanık anlatımları ile ispat edilmesi hâlinde, hesaplanan alacaklardan indirim yapılması gerektiğine dair Yargıtay içtihatları istikrarlı bir uygulama hâlini almıştır. Bu indirim, dosya kapsamındaki delillerin durumu ve niteliği ile işçinin çalışma düzenine göre yapılması gereken uygun bir indirimdir. Diğer taraftan söz konusu alacaklara ilişkin hesaplamaların tanık anlatımları yerine yazılı belgelere veya işveren kayıtlarına dayanması durumunda böyle bir indirime gidilmemektedir.

Somut uyuşmazlıkta İlk Derece Mahkemesince; fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının ispatında dosyaya sunulan "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Teftiş Kurulunun 28.03.2016 tarihli ve 14 sayılı raporu" dikkate alınarak,

hesaplanan alacaklar indirim uygulanmaksızın hüküm altına alınmıştır. Söz konusu rapor incelendiğinde, genel olarak işyerindeki çalışma düzenine ve saatlerine yer verildiği anlaşılmakta olup doğrudan davacının çalışma yaptığı saatlere ve günlere ilişkin olmadığı anlaşılmaktadır.

Hâl böyle olunca; fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarından %10 oranında bir indirim yapıldıktan sonra belirlenecek miktarın hüküm altına alınması yerine yanlış değerlendirme ile indirim yapılmadan hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı-birleşen davalarda davalı vekili tarafından temyiz edilmekte; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda gereği düşünüldü:

Miktar veya değeri kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362. maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366. maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352/1-(b) hükmü uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Birleşen 2017/411 Esas sayılı dava dosyası bakımından; davalı aleyhine hüküm altına alınan ve temyize konu edilen toplam miktar, Bölge Adliye Mahkemesinin karar tarihi dikkate alındığında, 04.06.2025 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7550 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 20. maddesi ile değiştirilen 6100 sayılı Kanun'un ek madde 1/2 hükmü uyarınca dava tarihi itibarıyla kesinlik sınırı olan 41.530,00 TL'nin altında kaldığından, davacı-birleşen davada davalı vekilinin birleşen 2017/411 Esas sayılı davaya ilişkin temyiz dilekçesinin miktardan reddine karar vermek gerekir.

Asıl ve birleşen 2016/528 Esas sayılı dava dosyaları bakımından gerekli şartları taşıdığı anlaşılan temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

1. Davacı-birleşen davalarda davalı site yönetimi vekili dava dilekçesinde; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Başkanlığı (ÇSGB) İş Teftiş Kurulu tarafından 28.03.2016 tarihli ve 14 sayılı rapor ile, davalı Murat Şimşek'in fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil alacağı olduğunun tespit edildiğini, bu raporun Site kayıtları incelenmeksizin hazırlanması nedeniyle matbu tespitlerden ibaret olduğunu, 2 gündüz 2 gece 2 off sistemiyle çalışıldığını, günde 9 saat çalışma

olduğunu ve 1 saat yemek ve yarım saat çay molası ile haftada 45 saatlik çalışmanın aşılmadığını, bu saatlerden fazla çalışıldığı takdirde bunun ücret bordrolarında gösterildiğini ve banka kanalıyla ödendiğini, ulusal bayram ve genel tatil günlerinde çalışma yapılmadığını, nadiren yapılması hâlinde ise ücretinin ödendiğini ileri sürerek raporda tespit olunan alacakların mevcut olmadığına tespitine karar verilmesini talep etmiştir.

2. Davalı- birleşen davalarda davacı işçi vekili dava dilekçelerinde; davacının 20.11.2010- 20.06.2017 tarihine kadar davalı sitede güvenlik görevlisi olarak aylık net 1.400,00 TL ücret ile çalıştığını, işyerinde iki gündüz (08.00-20.00)-iki gece (20.00-08.00)-iki off şeklinde vardiyalı çalışıldığını, işe gelmeyen/yıllık ücretli izin kullanan personel olduğunda davacının izin günlerinde ayda ortalama 1-2 gün fazladan çalıştığını, yasal çalışma süresini geçmese bile gece çalışmalarının fazla çalışma oluşturduğunu, ulusal bayram ve genel tatil günlerinde de çalışıldığını, yıllık ücretli izinlerin kullandırılmadığını, ÇSGB İş Teftiş Kurulunun 28.03.2016 tarihli ve 2016/14 sayılı raporu ile fazla çalışma ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının tespit edildiğini ileri sürerek 2017/411 Esas sayılı dava dosyasında kıdem tazminatı ve yıllık ücretli izin alacaklarının, 2016/528 Esas sayılı dava dosyasında ise fazla çalışma ücreti, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile ücret ve yol ücreti alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı-birleşen davalarda davacı Murat Şimşek vekili cevap dilekçesinde; menfi tespit davasının ÇSGB'ye yöneltilmesi gerektiğini, Kurumca yapılan tespitlerin yerinde olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

2. Davacı-birleşen dosyalarda davalı Site Yönetimi vekili cevap dilekçesinde; davacının 09.11.2014 tarihinden beri davalı sitede A Grup Güvenlik Koruma ve Eğitim Hizmetleri Ltd. Şti.ne bağlı olarak çalıştığını, davayı bu Şirkete ihbar taleplerinin olduğunu, 07.11.2014 tarihli devir protokolü ile güvenlik görevlilerinin ücret alacakları hariç olmak üzere güvenlik şirketinden davalı Siteye devredildiğini, davacıya 2016 Temmuz ayına kadar asgari geçim indirimi ödenmediği ve ücretlerin düştüğü iddiasının doğru olmadığını, 2016 Temmuz tarihine kadar tüm ücretlerin kesintiler yapılarak net olarak ödenmekte iken 2016 Temmuz'dan sonra tüm ödemelerin “davacının muvafakati” ile “brüt”e endeksenerek ödenmeye başladığını, ilk uygulamanın Temmuz ayında yapılması nedeniyle hesaplamada birtakım hatalar yapıldığını ancak Ağustos ayında hataların fark edilerek Eylül ayında ödendiğini, davacının haftalık 45 saati aşan çalışması olmadığını, dinî ve millî bayramlarda çalışma yapmadığını, çalışma yapılsa bile banka yoluyla ödendiğini, açtıkları menfi tespit davasının beklenmesi gerektiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacı işçinin davalı işyerinde 20.11.2011-20.06.2017 tarihleri arasında net 1.512,00 TL

ücret ile çalıştığı, kıdem tazminatına hak kazandığı ve yapılan ödemenin hesaplanan tazminattan mahsup edildiği, davacının imzasını taşıyan ücretli izin defteri, eşdeğer belge yahut izin ücretinin ödendiğine dair herhangi bir belgenin davalı tarafça sunulmadığı ve ispat yükü üzerinde olan davalı tarafça yıllık ücretli iznin kullandırıldığına ya da fesihte karşılığının ödendiğinin ispatlanmadığı, ayrıca 2016 Ocak ayından itibaren yol ücretinin ödendiğinin kanıtlanmadığı, İş Teftiş Kurulunun 28.03.2016 tarihli ve 14 sayılı raporu ile bilirkişi raporları birlikte değerlendirildiğinde, puantaj kayıtları ile bordrolar arasında tutarsızlık bulunduğu, yalnızca normal çalışma sistemi dışındaki istisnai çalışmalara ilişkin fazla çalışma ödemelerinin yapıldığı, normal çalışma düzenindeki çalışmalara ilişkin fazla çalışma ödemelerinin yapılmadığı, bu bakımdan bordrolardaki fazla çalışma tahakkukları dikkate alınmadan ve dışlama yapılmadan hesaplama yapılması gerektiği, fazla çalışma alacağı yönünden bilirkişi ek raporunun birinci seçeneğindeki hesaplama itibar edildiği, ulusal bayram ve genel tatil alacağı hesaplama açısından ise bordrolarda bu alacak için tahakkuk yapılmış olan aylar dışlanarak hesaplama yapılması gerektiği değerlendirilerek ek bilirkişi raporundaki hesaplama itibar edildiği, bu alacaklar yazılı belgeye dayalı olarak ispatlandığı gerekçesiyle indirim yapılmadığı, İş Teftiş Kurulu raporunda; işçinin haftada 1,5 saat olmak üzere 158 haftada toplam 237 saat fazla çalışma yaptığı, bu fazla çalışmanın parasal karşılığının 23.799,15 TL olduğu, ayrıca 93,33 TL ulusal bayram ve genel tatil alacağının bulunduğu belirlendiği, İş Teftiş Kurulu raporu ile bilirkişi raporu arasında fazla çalışma alacağı miktarı arasında oluşan hesaplama farklılıklarının, yıllık 270 saate kadar yapılan fazla çalışmaların ücrete dâhil olduğuna ilişkin iş sözleşmesi düzenlemesinin, İş Teftiş Kurulu raporunun düzenlenirken dikkate alınmamasından kaynaklandığı değerlendirildiği, dolayısıyla bilirkişi ek raporunun birinci seçeneğindeki hesaplama doğrultusunda davacı işçinin brüt 9.977,29 TL fazla çalışma alacağı ile brüt 1.666,41 TL ulusal bayram ve genel tatil alacağının bulunduğu kanaatine varıldığı, bu gerekçeler ışığında, İş Teftiş Kurulu raporunda tespit edilenden farklı miktarlarda olsa bile, davacı işçinin fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil alacağının bulunduğu dikkate alınarak menfî tespit davasına ilişkin talebin kısmen reddine karar verildiği gerekçeleri ile asıl ve birleşen davaların kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekillerince istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; İlk Derece Mahkemesince tarafların göstermiş oldukları delillerin toplandığı, dosyada mevcut deliller, tarafların beyan ve itirazlarının tartışılıp değerlendirildiği, Site Yönetiminin menfî tespit davası açmakta hukuki yararı bulunduğu, İlk Derece Mahkemesince hükme esas alınan bilirkişi raporunun dosya kapsamı ile birlikte yapılan denetiminde; tarafların iddia ve savunması, dosyada mevcut yazılı deliller ile tanık anlatımlarının değerlendirildiği,

rapordaki tespit ve hesaplamaların, hesaplama yönteminin dosya kapsamı ile oluşa uygun olduğu, İlk Derece Mahkemesince hükme esas alınan seçeneğin dosya kapsamına uygun olduğu, davacının kabul edilen alacaklarında ve miktarında isabetsizlik bulunmadığı, aksi yöndeki tarafların tüm istinaf nedenlerinin yerinde olmadığı gerekçesiyle tarafların istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1.Davacı- birleşen davada davalı Site Yönetimi vekili asıl dava ve birleşen 2016/528 Esas sayılı dava dosyası bakımından temyiz dilekçesinde;

a. Eksik araştırma ile karar verildiğini, hükme esas alınan bilirkişi raporunun denetime elverişli olmadığını,

b. Mahkemece davacının fazla çalışma ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacağı bulunmadığı dikkate alınmaksızın, davacı ile menfaat birliği içinde olan tanık beyanları dikkate alınarak alacakların hüküm altına alındığını,

c. Davacının tüm ücretinin banka kanalıyla ödendiğini, yerleşik Yargıtay içtihatları gereğince bordroları aşan kısımların yazılı delil ile ispatlanması gerektiğini ileri sürmüştür.

2 .Davacı- birleşen davada davalı Site Yönetimi vekilinin, birleşen 2017/411 Esas sayılı dava dosyasına ilişkin temyizi miktardan reddedildiğinden, temyiz sebeplerine yer verilmemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık; fazla çalışma ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının ispat ve hesaplanmasına ilişkindir.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre asıl davada davacı-birleşen davada davalı vekilinin aşağıdaki paragrafın kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil ücretinin tanık anlatımları ile ispat edilmesi hâlinde, hesaplanan alacaklardan indirim yapılması gerektiğine dair Yargıtay içtihatları istikrarlı bir uygulama hâlini almıştır. Bu indirim, dosya kapsamındaki delillerin durumu ve niteliği ile işçinin çalışma düzenine göre yapılması gereken uygun bir indirimdir. Diğer taraftan söz konusu alacaklara ilişkin hesaplamaların tanık anlatımları yerine yazılı belgelere veya işveren kayıtlarına dayanması durumunda böyle bir indirime gidilmemektedir.

Somut uyuşmazlıkta İlk Derece Mahkemesince; fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının ispatında dosyaya sunulan "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Teftiş Kurulunun 28.03.2016 tarihli ve 14 sayılı raporu" dikkate alınarak, hesaplanan alacaklar indirim uygulanmaksızın hüküm altına alınmıştır. Söz konusu rapor incelendiğinde, genel olarak işyerindeki çalışma

düzenine ve saatlerine yer verildiği anlaşılmakta olup doğrudan davacının çalışma yaptığı saatlere ve günlere ilişkin olmadığı anlaşılmaktadır.

Hâl böyle olunca; fazla çalışma ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarından %10 oranında bir indirim yapıldıktan sonra belirlenecek miktarın hüküm altına alınması yerine yanlış değerlendirme ile indirim yapılmadan hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

A. Birleşen 2017/411 Esas Sayılı Dava Yönünden

Davalı vekilinin temyiz dilekçesinin miktardan REDDİNE,

B. Asıl Dava ve Birleşen 2016/528 Esas Sayılı Dava Yönünden

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harçlarının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

17.12.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.